

at ligge udenfor den almindelige Dpgave, der her foreligger, naar man saaledes vil indlade sig paa at skrive særegne Statuter for os fremfor dem, der gjælde for alle andre Foreninger og Institutioner af den Art. Naar jeg sagde, at alle de Forslag, der høre de ærede Herrer's Navn, vare afgjort skadelige for Banken, saasaa skal jeg dog undtage Forslaget under Nr. 14, som forekommer mig mindre at være det (Uf-brydelse af Næe). Det glæder mig, at det ærede Medlem sætter saa megen Pris paa den Taknemmelighed, jeg her udtrykker; det har jeg ogsaa ventet. Med Hensyn til Indenrigsministerens Reglement for Revisionen, da tiltaler det mig mindre (Hindenburg: Det staar i Ministerens Forslag!). Det ærede Medlem har Ret, det staar nok ogsaa allerede i Ministerens Forslag. Dernæst er der stillet Spørgsmaal om Kommissarius. Jeg havde troet, at de Medlemmer, der have nogen Tvivl om Institutionen og onske, at det skal underkastes en virksom Kontrol, med Glæde vilde have taget Regjeringens Kommissarius og vilde have stillet Forslag om at forandre det, at Ministeren kan ansætte en Kommissarius, til, at han skal ansætte en saadan. De Herrer ville se, at, naar man undersøger, hvorledes en saadan Bank virker, og man vilde tænke sig noget Usolidt ved den, saasaa vilde det være lovtigt sent at komme med Revisorer et Aar efter, saasaa gjælder det netop om det daglige Tilsyn, og om at have Indseende med de Panteobligationer, der hver Dag gaa ud og ind. Ville de Herrer have en virksom Kontrol, saasaa ville de aldeles ikke paa denne Maade kunne faae den uden Regjeringens Kommissarius. Banken har ikke det Mindste imod et fuldstændigt Tilsyn under ordinære Forhold, men Banken har Meget imod, at man en ffjon Dag kommer og siger — som det ærede Medlem for Roskilde (Hage) sagde forleden — „nu finde vi Anledning til at indsette en Kommissarius.“ Det kan ikke være til Skade for Banken, tværtimod, det kan kun være til Gavn for den paa samme Tid, som det er en virksom Maade at føre Kontrol paa, naar Regjeringen strax beffikler en Kommissarius, som Banken lønner, der skal have Indseende med hver Gang, der sker en Forretning og gjøre Indstilling til

Ministeriet, naar noget som helst Skadeligt eller Fordæveligt finder Sted. Jeg tror, at Ministeren er nødsaget til paa Grund af de idelige Forandringer, der foregaa, paa Grund af disse Panteobligationer, der gaa ud og ind og skulle have Paategning osv., i alt Fald faktisk at indsette en saadan Kommissarius, som der her er Spørgsmaal om, naar man i det Hele vil føre en Kontrol. Jeg kan altsaa ikke Andet end anbefale heller ikke at gaa ind paa dette Forslag, som ikke blot siger, at Ministeren ikke skal, men endog forbyder Ministeren at indsette en saadan Kommissarius. Nu vil man erstatte dette ved det esstværdige Forslag under Nr. 16. For mit eget Vedkommende kunde jeg maaske ikke være saa bange for det, men det er af Mænd, som ere kysdige i disse praktiske Forhold, forsikret, at det er meget farligt. Intet er lettere end det, at Giere af et saadant lille Beløb af Obligationer som det, der her er Spørgsmaal om, kunne benytte det til at vække en saadan Anklage mod en Bank; Intet er lettere end at chikaneie Banken ved at faamle et saadant lille Beløb som 300,000 Rd.; der ikke er Noget for dem, der have med den Slags Forhold at gjøre, og sige: vi være en saadan Mistillid til Banken, at Ministeren sieblikkelig maa begjere en Undersøgelse; vi sætte Banken under Undersøgelse. Man har forsikret, at saaledes som Forholdene ere, har dette Forslag en saastor Fare, at det i alt Fald kan blive høift ubehageligt og generende for Bankens Virksomhed, der, som ethvert Institut af denne Art, ikke kan sætte mere Pris paa Noget end paa det, altd at bevare den mest usvækkede Tillid hos Publikum. Jeg kan altsaa heller ikke tilraade dette Forslag. Der er vistnok et og andet Punkt, der kunde give mig Anledning til yderligere Bemærkninger, men jeg vil formodentlig faae rig Anledning til at yltre mig derom, naar jeg har hørt de senere Talere.

Bille: Jeg maa minde det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) om, at her sidde vi i Folkethinget og ere isærd med at skrive Love for Statens Vedkommende, ikke i Landmandsbankens Bankraad for at diskutere, hvad der kan være hensigts-